

Bilag til f.t.l. vedr. søloven

dringshaverens ret til dækning i forhold til det betalte beløb. Bestemmelsen vedrører dels betalinger, der er udredet af en af § 234 omfattet person, dels, til forskel fra gældende § 236, stk. 4, betalinger, der er udredet af en trediemand, hvilket følger af konventionens artikel 12, stk. 3.

Stk. 3 skal forstås med den begrænsning, at såfremt en solidarisk medansvarlig har indfriet et krav fra en fordringshaver, kan han ikke i regres-omgangen gøre det fulde krav gældende over for sin medansvarlige, idet kravet vil skulle reduceres med den del, der skal bæres af ham.

En yderligere modifikation ligger i, at selv om rederen ved indfrielsen af et krav har reduceret erstatningsbeløbet i forhold til den forventede dividende ved fordelingen af begrænsningsbeløbet, kan han dog mod den af ham oprettede begrænsningsfond anmelde det fulde erstatningskrav uden hensyntagen til den foretagne reduktion.

Efter *stk. 4* skal der ved fordelingen af begrænsningsbeløbet også tages hensyn til krav, som en ansvarlig på et senere tidspunkt kan blive nødt til at betale helt eller delvis. Bestemmelsen gælder ligesom *stk. 3*, hvortil den henviser, krav, der er undergivet samme ansvarsgrænse, jfr. herom bemærkningerne til § 239, stk. 1, samt § 240, stk. 2. Når det er anført, at retten kan beslutte, at der skal reserveres et tilstrækkeligt beløb, er der taget højde for, at *stk. 4* som udgangspunkt også gælder i de tilfælde, hvor der ikke er oprettet begrænsningsfond. Når det i § 242, der regulerer de tilfælde, hvor der ikke er oprettet begrænsningsfond, i *stk. 1* er anført, at der under en retssag alene skal tages hensyn til de krav, der gøres gældende under sagen, må dette forstås med den modifikation, at der dog skal tages hensyn til krav, som den ansvarlige kan godtgøre, at han har eller vil få subrogationsret for i medfør af § 239.

Til forskel fra gældende § 236, stk. 4, er det ikke i udkastets *stk. 3* og *4* gjort til en betingelse for at anerkende subrogationskravet, at det beløb, som anmelderen »har betalt« eller »kan blive nødt til at betale«, er et krav, »der kunne gøres gældende her i riget«. Det må dog fortsat kræves, at betalingen efter udkastets *stk. 3*, respektive den forventede betaling efter *stk. 4*, bygger på en formodning om, at der efter dansk eller udenlandsk lov foreligger en retlig forpligtel-

se. Som udkastets *stk. 3* og *4* er formuleret, stilles der strengere krav for at anerkende subrogationen, når der er tale om krav, som først betales efter fondens fordeling, men der vil også i *stk. 3*-situationen være anledning til at vurdere, om den foretagne betaling var rimelig.

Til § 240

§§ 240 og 241 vedrører specielt de tilfælde, hvor der er oprettet en begrænsningsfond. I § 240 findes betingelserne for oprettelse af en begrænsningsfond i Danmark, samt visse retsvirkninger af en i Danmark oprettet begrænsningsfond, medens § 241, der specielt vedrører beskyttelse af den eller de ansvarlige, for hvem fonden anses for oprettet, mod arrest m. v., ikke er begrænset til fonde oprettet i Danmark.

Det følger af *stk. 1*, at en begrænsningsfond kun kan oprettes her i landet, såfremt der begæres arrest, anlægges sag eller begæres foretaget andre retlige skridt ved en domstol her i landet i anledning af krav, der efter deres art kan begrænses. Et sådant andet retligt skridt kan f. eks. være et udlæg på grundlag af et frivilligt forlig.

Bestemmelsen indeholder endvidere den værningsregel, at uanset hvor i landet det retlige skridt er foretaget, skal fonden oprettes ved sø- og handelsretten i København. Der er ikke i lovudkastet foreslået undtagelse fra de tilfælde, hvor retlige skridt tages på Grønland eller Færøerne.

Bestemmelsen, der gengiver konventionens artikel 11, *stk. 1*, 1. sætning, må forstås således, at den ansvarlige ikke selv, ved at anlægge et anerkendelsesspørgsmål, kan tilvejebringe betingelserne for en fondsoprettelse, da en sådan adgang for den ansvarlige ville gøre konventionens betingelser for fondsoprettelse illusoriske.

Også en indbringelse af kravet for en voldgiftsret her i landet vil berettige den ansvarlige til at oprette en fond.

En begrænsningsfond kan også oprettes af andre end den umiddelbart ansvarlige, f. eks. af den ansvarliges forsikringselskab; efter den i dag fulgte praksis foretages en sikkerhedsstillelse dog normalt i den ansvarliges navn, uanset om midlerne eller garantien er tilvejebragt af f. eks. hans ansvarsforsikrer.